

ГЕО МИЛЕВ ПАРСИФАЛ

chitanka.info

Пак тия ранните умори,
пак тая странната печал:
о Парсифал! о Парсифал!
загуен в призрачни простори —
тъй морнобял и цял в печал!

Сърцето на светия Лебед
обагри твоята стрела —
и над сломените крила
отмина горд и тих — без трепет —
грехът на твоята стрела.

Викът на пурпурната плът
те грабва в стръвните си мрежи
и с черни пламъци бележи
посоката на твоя път,
заплетен в сладосните мрежи:

Там болний зов на вековете
чъртаеш ти в бездомен кръст
— над тебе бди тревожен пръст —
и не вести свети привети
върх твойта гръд извезаният Кръст.

Ти слагаш траурен венец
върху челото си — и с болка
съзнаваш свойта горка слава:
„Аз се казвам Съвършен Глупец,
а майка ми — Сърдечна Болка.“

А там дълбоко в лесовете
— далеч — звъни Светият Грал
(о Парсифал! о Парсифал!)
и гасне — зов на вековете —
бездомен спомен и печал.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.